62

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 stycznia 1990 r.

w sprawie podatku dochodowego od osób fizycznych.

Na podstawie art. 14 ust. 2, art. 21a ust. 6 i art. 22 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147 i Nr 74, poz. 443) oraz art. 8 ust. 1 i art. 38 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Za działalność w zakresie zatrudnień, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147 i Nr 74, poz. 443), zwanej dalej „ustawą", uważa się w szczególności działalność duchownych i organistów osiągających dochody z innego tytułu niż umowa o pracę oraz działalność polskich arbitrów uczestniczących w procesach arbitrażowych z kontrahentami zagranicznymi.

§ 2. Za koszty uzyskania przychodów uznaje się również wartość produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli, prowadzonych na potrzeby własnego zakładu lub punktu gastronomicznego.

§ 3. 1. Ograniczenie kosztów reprezentacji i reklamy, o których mowa w art. 13 pkt 16 ustawy, nie dotyczy:

1) kosztów uczestnictwa w wystawach i targach, z wyjątkiem kosztów usług gastronomicznych,
2) wydatków na reklamę działalności w zakresie usług kultury i sztuki, usług turystycznych, pośrednictwa handlowego, w tym również w zakresie handlu zagranicznego, oraz pośrednictwa przy zawieraniu małżeństw.

2. Wydatki na reprezentację i reklamę, inne niż wymienione w ust. 1, przekraczające w danym roku podatkowym wysokość określoną w art. 13 pkt 16 ustawy, mogą być — na wniosek podatnika — uznane za koszt uzyskania przychodów w następnych latach podatkowych, z tym że łącznie z bieżącymi wydatkami na te cele nie mogą przekroczyć granic określonych w tym przepisie.

§ 4. 1. Koszt nabycia rzeczy i praw majątkowych dla celów opodatkowania dochodu z ich sprzedaży, z zastrzeżeniem ust. 2—5, ustala się:

1) jeżeli nabycie rzeczy lub praw majątkowych nastąpiło w drodze darowizny albo zasiedzenia — w wysokości wartości przyjętej do opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn, a jeżeli nabycie było wolne od opodatkowania — w wysokości wartości ustalonej przez urząd skarbowy, tak jakby to nabycie podlegało opodatkowaniu,
2) jeżeli nabycie rzeczy lub praw majątkowych nastąpiło w inny sposób, z wyjątkiem nabycia w drodze zamiany — w wysokości ceny nabycia lub kosztów wytworzenia,
3) jeżeli nabycie rzeczy lub praw majątkowych nastąpiło w drodze zamiany — koszt nabycia sprzedanych rzeczy i praw majątkowych ustala się w wysokości ich wartości ustalonej przy zamianie.

2. Przy sprzedaży budynku wybudowanego przez zbywcę oraz budynku, którego budowy nie zakończono, koszt nabycia ustala się w wysokości faktycznego, udowodnionego kosztu budowy. Jeżeli faktyczny koszt budowy nie został udowodniony, przy sprzedaży budynku wybudowanego przez zbywcę koszt nabycia ustala się w wysokości stanowiącej iloczyn powierzchni użytkowej tego budynku i przeciętnego wskaźnika przeliczeniowego 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalonego dla celów obliczania premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za rok, w którym budynek został oddany do użytkowania. Przy sprzedaży budynku, którego budowy nie zakończono, koszt nabycia ustalony według zasady określonej w zdaniu poprzednim przyjmuje się w procencie odpowiadającym procentowi zaawansowania budowy.

3. Przy sprzedaży prawa wieczystego użytkowania gruntów koszt nabycia ustala się w wysokości opłat rocznych za okres użytkowania gruntów według stawek obowiązujących w dniu sprzedaży.

4. Przy sprzedaży budynków i gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego przez następcę rolnika, który gospodarstwo to przekazał w zamian za emeryturę lub rentę, koszt nabycia ustala się według zasad określonych w przepisach o podatku od spadków i darowizn — przy nabyciu darowizny przez osoby zaliczone do I grupy podatkowej.

5. Jeżeli ustalone według zasad określonych w ust. 1, 2 i 4 wartość, cena nabycia lub koszt wytworzenia rzeczy i praw majątkowych nabytych w latach poprzedzających rok, w którym nastąpiła ich sprzedaż, byłyby niższe niż ustalone według niżej określonych zasad, przyjmuje się:

1) przy sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego oraz wynikających z przydziału spółdzielni mieszkaniowych: prawa do domu jednorodzinnego lub prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym, z zastrzeżeniem pkt 3 — wartość odpowiadającą równowartości tego prawa ustalonej przez spółdzielnię na podstawie przepisów Prawa spółdzielczego o rozliczeniach z członkami spółdzielni w razie wygaśnięcia własnościowego prawa do lokalu,
2) przy sprzedaży lokali mieszkalnych nabytych przez sprzedającego od Państwa — wartość odpowiadającą cenie sprzedaży lokalu przez Państwo, obowiązującej w dniu sprzedaży,
3) przy sprzedaży budynków lub ich części oraz lokali mieszkalnych stanowiących odrębną nieruchomość, z wyjątkiem wymienionych w pkt 2 — koszt nabycia lub wytworzenia, łącznie z wartością nakładów trwale zwiększających lub ulepszających ich substancję, po przeliczeniu w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje przeciętny wskaźnik przeliczeniowy 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalony dla celów obliczania premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za rok, w którym dokonano sprzedaży, do wskaźnika ustalonego za rok, w którym nastąpiło nabycie budynku lub w którym poniesiono nakłady; zasadę tę stosuje się odpowiednio przy sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, prawa do domu jednorodzinnego lub prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym, jeżeli źródłem nabycia tych praw nie był przydział spółdzielni mieszkaniowych,

4) przy sprzedaży budynków lub ich części oraz lokali mieszkalnych stanowiących odrębną nieruchomość, jeżeli koszt nabycia lub wytworzenia nie jest możliwy do ustalenia — wartość wynikającą z zastosowania wskaźnika przeliczeniowego, o którym mowa w pkt 3, określonego na rok, w którym nastąpiła sprzedaż,

5) przy sprzedaży gruntów oraz prawa wieczystego użytkowania, nabytego od poprzedniego wieczystego użytkownika — koszt nabycia po przeliczeniu w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje wysokość odszkodowania za 1 m² gruntu, ustalonego według zasad obowiązujących przy wywłaszczaniu nieruchomości w roku, w którym nastąpiła sprzedaż, do tego odszkodowania według zasad obowiązujących w roku nabycia,

6) przy sprzedaży pozostałych rzeczy — koszt nabycia lub wytworzenia po przeliczeniu w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje cena takich samych lub podobnych rzeczy w roku sprzedaży do ceny stosowanej w obrocie uspołecznionym w roku nabycia.

6. W razie sprzedaży gruntów lub prawa wieczystego użytkowania gruntów, które utraciły charakter rolny lub leśny, koszt nabycia ustalony według zasad określonych w ust. 1—5 podwyższa się o kwotę uiszczonych przez sprzedającego opłat z tytułu zmiany przeznaczenia lub sposobu użytkowania gruntów według stawek obowiązujących w dniu sprzedaży.

7. W przypadkach określonych w art. 9 ust. 1 pkt 19 lit. b) ustawy, jeżeli kwota wydatkowana na cele wymienione w tym przepisie była niższa od kwoty uzyskanej ze sprzedaży, dochód ustala się w wysokości nie przekraczającej różnicy pomiędzy kwotą uzyskaną ze sprzedaży a kwotą wydatkowaną. Przy ustalaniu kwoty wydatkowanej na budowę budynku stosuje się odpowiednio zasadę określoną w ust. 2.

8. Za datę nabycia:

1) budynku wybudowanego przez zbywcę — przyjmuje się dzień, w którym przystąpiono do użytkowania budynku, a w razie sprzedaży budynku, którego budowy nie zakończono, za datę nabycia przyjmuje się dzień, w którym budowa została przerwana,

2) budynku wybudowanego przez spółdzielnię podejmującą budowę domów jednorodzinnych w celu przeniesienia ich własności na rzecz członków oraz lokalu mieszkalnego w domu wybudowanym przez spółdzielnię w celu ustanowienia odrębnej własności lokali w tym domu — przyjmuje się dzień zamieszkania członka w domu jednorodzinnym lub lokalu mieszkalnym.

Rozdział 2
Zwolnienia i obniżki

§ 5. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego przychody:

1) z wykonywania przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne bez zatrudnienia w nim pracowników, przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz przez pracowników rolnych — osobiście lub z udziałem członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, działalności gospodarczej w zakresie:
   a) wykonywania własnym sprzętem usług w zakresie rolnictwa,
   b) wytwórczości ludowej i artystycznej,

2) ze sprzedaży produktów leśnych i łąkowych, nasion drzew i krzewów owocowych i ozdobnych, ze zbioru wykonywanego osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny,

3) z usług przewozowych, wykonywanych własnym pojazdem przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne — w zakresie:
   a) przewozu produktów rolnych i środków produkcji na rzecz indywidualnych gospodarstw rolnych,
   b) przewozu mleka do punktów skupu,
   c) zrywki i wywozu z lasów drewna i użytków niedrzewnych do punktów przeładunkowych na zlecenie jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych,
   d) dorywczych usług przewozowych, wykonywanych na zlecenie urzędów terenowych organów administracji państwowej,
   e) robót melioracyjnych na zlecenie przedsiębiorstw melioracyjnych,

4) z usług związanych z utrzymaniem dróg publicznych, wykonywanych przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne,

5) z przewozu uczniów do szkół,

6) z prowadzenia aptek oraz świadczenia usług lecznictwa uzdrowiskowego,

7) z prowadzenia pasiek,

8) ze sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli, nie przerobionych sposobem przemysłowym, a także przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli przerób polega na kiszeniu produktów roślinnych lub przetwórstwie mleka albo na uboju zwierząt rzeźnych i obróbce poubojowej tych zwierząt, w tym również na rozbiorze, podziale i klasyfikacji mięsa — bez względu na miejsce sprzedaży;

9) z hodowli zwierząt prowadzonej w ramach kooperacji z innymi podmiotami gospodarczymi przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne, jeżeli zwierzęta są hodowane przez okres co najmniej:
   a) 2 miesięcy — w zakresie hodowli drobiu, a jeżeli chodzi o odchów kurcząt i kaczek typu brojler — przez okres co najmniej 3 tygodni,
   b) 3 miesięcy — w pozostałych wypadkach,

10) z hodowli kurcząt otrzymywanych z zakładów wylęgowych, prowadzonej w ramach kooperacji z innymi podmiotami gospodarczymi przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne, z przeznaczeniem na zaopatrzenie indywidualnych gospodarstw rolnych,

11) z odchowu zwierząt z przeznaczeniem na eksport, prowadzonego w ramach kooperacji z innymi podmiotami gospodarczymi,

12) ze sprzedaży posiłków domowych (śniadania, obiady, kolacje) w mieszkaniach, jeżeli:
   a) sprzedaż posiłków nie przekracza 30 posiłków w miejscowościach na terenie gmin i w miastach o liczbie mieszkańców do 25.000, a w pozostałych miescowościach — nie przekracza 20 posiłków każdego rodzaju na dobę, licząc w skali średniej tygodniowej; ograniczenie liczby sprzedawanych posiłków nie dotyczy sporadycznego żywienia myśliwych przez pracowników państwowych gospodarstw leśnych,
   b) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,

13) ze sprzedaży jednodaniowych posiłków domowych i napojów bezalkoholowych w mieszkaniach, jeżeli:
   a) sprzedaż odbywa się na podstawie umowy zawartej z jednostką właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej,
   b) sprzedaż posiłków nie przekracza 100 posiłków na dobę,
   c) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,

Załączniki do ustawy z dnia 9 lutego 1990 r. (poz. 60)

Załącznik nr 1

GODŁO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

UWAGA: Biel i czerwień zgodnie z barwami RP

Załącznik nr 2

FLAGA PAŃSTWOWA
Z GODŁEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

UWAGA: Biel i czerwień zgodnie z barwami RP
Stosunek wysokości godła do szerokości flagi wynosi 2:5

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób:

1) których dochody ze wszystkich źródeł przychodów nie przekraczają łącznie kwoty wolnej od podatku dochodowego,

2) które osiągają dochody nieperiodyczne.

4. Przez dochody nieperiodyczne rozumie się dochody osiągane przez okres krótszy niż trzy kolejne miesiące w roku podatkowym.

§ 16. 1. Zgłoszenia obowiązku podatkowego dokonuje się na piśmie przez złożenie deklaracji według ustalonego wzoru i uiszczenie opłaty związanej z tym zgłoszeniem.

2. Deklaracje w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego składa się w jednym egzemplarzu.

§ 17. 1 Opłata roczna związana ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego wynosi 5.000 zł.

2. Urząd skarbowy potwierdza zgłoszenie obowiązku podatkowego przez wydanie pokwitowania uiszczenia opłaty związanej z tym zgłoszeniem, zwanego dalej „pokwitowaniem", według ustalonego wzoru.

§ 18. Zgłoszenia obowiązku podatkowego i uiszczenia związanej z tym opłaty należy dokonać w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, na który zgłaszany jest ten obowiązek, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku podatkowego — przed powstaniem tego obowiązku.

§ 19. Podatnicy, z wyjątkiem wymienionych w § 15 ust. 3, obowiązani są zawiadomić urząd skarbowy w terminie siedmiu dni o wygaśnięciu źródła przychodów podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 20. 1. Tracą moc przepisy:

1) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 maja 1988 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 17, poz. 121 i z 1989 r. Nr 44, poz. 242),

2) zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 września 1988 r. w sprawie zaniechania ustalania i poboru podatków obrotowego i dochodowego od przychodów rolników ze świadczenia usług rolniczych przy użyciu własnego sprzętu (Monitor Polski Nr 26, poz. 232 i Dz. U. z 1989 r. Nr 44, poz. 242).

2. Podatnicy, którzy stosownie do przepisów rozporządzenia wymienionego w ust. 1 pkt 1 oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1989 r. w sprawie obniżki podatku dochodowego od dochodu zagranicznych podmiotów gospodarczych i przedsiębiorstw z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 3, poz. 18) nabyli uprawnienie do obniżki podatku dochodowego w latach 1988—1990 albo w latach 1989—1991 z tytułu sprzedaży wytworzonych wyrobów o charakterze antyimportowym, zachowują to uprawnienie do czasu jego wygaśnięcia.

3. W razie zbiegu uprawnienia do korzystania z obniżki podatku dochodowego na podstawie ust. 2 i § 8—12, stosuje się tylko jedną obniżkę, korzystniejszą dla podatnika.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1990.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 stycznia 1990 r.

uchylające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego z tytułu świadczenia usług przez zakłady usługowe prowadzone przez spółdzielnie według zasad zryczałtowanego rozrachunku.

Na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 września 1988 r. w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego z tytułu świadczenia usług przez zakłady usługowe prowadzone przez spółdzielnie według zasad zryczałtowanego rozrachunku (Dz. U. Nr 35, poz. 276).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1990 r.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

64

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lutego 1990 r.

w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego.

Na podstawie art. 2 ust. 4 i art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pobierane na terenach gmin świadczenia z tytułu:

1) podatku rolnego od gruntów,

2) podatku od nieruchomości, z wyjątkiem należnego od osób prawnych i państwowych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej,

3) opłaty leśnej,

4) opłaty elektryfikacyjnej,

5) opłaty melioracyjnej,

6) opłaty za urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi, wykonane przez państwo,